

Bruselj, 27. april 2018
(OR. en)

8411/18

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0105 (COD)

ENFOPOL 190
JAI 343

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	18. april 2018
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2018) 213 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ

V prilogi vam pošiljamo dokument COM(2018) 213 final.

Priloga: COM(2018) 213 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 17.4.2018
COM(2018) 213 final

2018/0105 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene
preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o
razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ**

{SWD(2018) 114 final} - {SWD(2018) 115 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Kriminalne združbe, vključno s teroristi, delujejo v različnih državah članicah, prav tako imajo običajno po vsej EU ali celo zunaj nje tudi svoje premoženje, vključno z bančnimi računi. Poslužujejo se sodobne tehnologije, ki jim omogoča prenos denarja med več bančnimi računi in med različnimi valutami v zgolj nekaj urah.

V kazenskih preiskavah hudih kaznivih dejanj so pravočasne informacije nujne. Zaradi pomanjkanja finančnih informacij se lahko izgubijo priložnosti za preiskovanje hudih kaznivih dejanj, onemogočenje kriminalnih dejavnosti, zaustavitev terorističnih zarot ter odkritje in zamrznitev premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Če so informacije o vseh računih, ki jih ima osumljenec, pomanjkljive, se lahko zgodi, da je mogoče zamrzniti zgolj del njegovih sredstev, kar lahko osumljenca opozori in mu omogoči, da odstrani še neodkrita sredstva na drugih računih. Številne preiskave se končajo na mrtvi točki, ker ni zagotovljen pravočasen, točen in celovit dostop do ustreznih finančnih podatkov¹.

Obstoječi mehanizmi za dostop do finančnih informacij in njihovo izmenjavo so počasni v primerjavi s hitrostjo, s katero je mogoče prenašati sredstva po Evropi in svetu. Ker je pridobivanje finančnih informacij preveč dolgotrajno, se zmanjšuje učinkovitost preiskav in pregona. Poiskati je treba hitrejša in učinkovitejša načina za dostop do informacij o bančnih računih, finančnih informacij in finančnih analiz ter za njihovo izmenjavo. S povečanjem števila uspešnih kazenskih preiskav bo tudi več obsodb ter zaplemb sredstev. Tako bo mogoče prekiniti kriminalne dejavnosti in povečati varnost v državah članicah in po vsej Uniji.

Komisija je 2. februarja 2016 sprejela akcijski načrt za okrepitev boja proti financiranju terorizma², v katerem je predstavila, kako namerava nadgraditi četrto direktivo o preprečevanju pranja denarja (v nadaljnjem besedilu: 4AMLD)³. V načrtu je pozvala tudi k pregledu stanja glede ovir za dostop do informacij, njihovo izmenjavo in uporabo ter operativno sodelovanje med finančnoobveščevalnimi enotami (v nadaljnjem besedilu: FIU), na podlagi česar bo po potrebi sprejela tudi zakonodajne predloge.

Sozakonodajalca Unije sta se decembra 2017 dogovorila glede številnih večjih sprememb 4AMLD (peta direktiva o preprečevanju pranja denarja (v nadaljnjem besedilu: 5AMLD)). Med njimi je obvezna vzpostavitev nacionalnih centraliziranih registrov bančnih računov in sistemov za pridobivanje podatkov v vseh državah članicah, do katerih bi imeli dostop FIU in organi za preprečevanje pranja denarja.

Vendar pa direktive o pranju denarja zaradi njihove pravne podlage v členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) ne določajo natančnih pogojev, pod katerimi lahko organi držav članic, pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj (v nadaljnjem besedilu: pristojni organi), uporabljajo finančne in

¹ V poročilu Europolu z naslovom „From suspicion to action: converting financial intelligence into greater operational impact (Od suma do ukrepanja – spreminjanje finančnih obveščevalnih podatkov v večji operativni učinek)“, ki je bilo objavljeno leta 2017, so bili poudarjeni ti problemi in potreba po boljšem dostopu organov kazenskega pregona do finančnih informacij.

² COM(2016) 50 final.

³ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

druge informacije pri preprečevanju, odkrivanju, preiskovanju ali pregonu nekaterih kaznivih dejanj. Namesto tega se večinoma ukvarjajo s preventivnimi prizadevanji v zvezi s pranjem denarja, povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji in financiranjem terorizma, jedro obveznosti, ki jih določajo, pa je neposredno povezano s „pooblaščenimi subjekti“, tj. gospodarskimi subjekti, podjetji in strokovnjaki.

Večina pristojnih organov trenutno nima neposrednega dostopa do podatkov o identiteti imetnikov bančnih računov, ki so shranjeni v centraliziranih registrih bančnih računov ali sistemih za pridobivanje podatkov. Delujoči tovrstni registri in sistemi so trenutno vzpostavljeni v 15 državah članicah, medtem ko imajo pristojni organi (in ne nujno vsi) neposreden dostop do njih le v 6 državah članicah. Zato večinoma informacije zahtevajo prek splošnih zahtev, ki jih pošljejo vsem finančnim institucijam v svoji državi članici, če jim je bil odobren posreden dostop, pa prek zahteve posredniku.

Splošna zahteva pomeni, da mora pristojni organ počakati na odgovore vseh posameznih finančnih institucij. To vključuje realno tveganje znatnih zamud, ki lahko ogrozijo kazensko preiskavo, posledice pa ima tudi za čezmejno sodelovanje. Trajanje pridobitve finančnih informacij od bank v različnih državah članicah je pogosto različno in lahko povzroči še daljše zamude pri sodelovanju. V skladu s členom 32a(4) 5AMLD mora Komisija do junija 2020 predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o oceni morebitne prihodnje medsebojne povezanosti centraliziranih registrov bančnih računov. Komisija bo svojo oceno in ugotovitve predstavila do sredine leta 2019.

Ta predlog zato zagotavlja neposreden dostop pristojnih organov do nacionalnih centraliziranih registrov bančnih računov ali sistemov za pridobivanje podatkov. Pristojni organi, ki jim je zagotovljen dostop, vključujejo tudi davčne organe in protikorupcijske agencije, kadar izvajajo kazenske preiskave po nacionalnem pravu. Med njimi so tudi uradi za odvzem premoženjske koristi, ki so pristojni za sledenje in identifikacijo sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem, z namenom njihove morebitne zamrznitve in zaplembe. Da se „kriminal ne bi splačal“ in bi storilci kaznivih dejanj ostali brez dobička⁴, je treba uradom za odvzem premoženjske koristi zagotoviti ustrezna orodja za dostop do informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog. Neposreden dostop bo omogočen tudi Europolu, in sicer prek nacionalnih enot držav članic. Europol sam ne izvaja kazenskih preiskav, temveč podpira ukrepe držav članic. Brez dostopa do finančnih informacij, vključno z informacijami v nacionalnih centraliziranih registrih bančnih računov in sistemih za pridobivanje podatkov, Europol ne more izkoristiti svojih analitičnih zmogljivosti v celoti. Te omejitve so bile poudarjene in pojasnjene v Europolovem poročilu „From suspicion to action (Od suma do ukrepanja)“, objavljenem leta 2017.

Kar zadeva sodelovanje med FIU samimi ter med FIU in pristojnimi organi, se oboji kljub dejstvu, da je to že urejeno v okviru četrte direktive o preprečevanju pranja denarja (v nadaljnjem besedilu: 4AMLD), še naprej srečujejo z ovirami pri medsebojnem sodelovanju. 28 FIU⁵ v EU je decembra 2016 predstavilo skupno poročilo o pregledu stanja, da bi

⁴ V poročilu z naslovom „Does crime still pay?: criminal asset recovery in the EU (Se kriminal še vedno splača? Izterjava sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji v EU)“ iz leta 2016 je Europol ocenil, da je vrednost sredstev, ki so bila med letoma 2010 in 2014 v Evropski uniji zamrznjena ali zasežena, predstavljala 2,2 % ocenjene premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, medtem ko je vrednost zaplenjenih sredstev predstavljala približno 1.1 % takšne ocenjene premoženjske koristi. <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/does-crime-still-pay>

⁵ FIU so operativno neodvisne in avtonomne enote, ki so pooblaščen in usposobljene za sprejemanje avtonomnih odločitev za izvajanje analiz, zahtev in širjenje svojih analiz pristojnim organom, kadar obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

ugotovile, katere so te ovire in predlagale rešitve. Delovni dokument služb Komisije o izboljšanju sodelovanja med FIU, objavljen junija 2017⁶, vsebuje pregled rezultatov poročila o pregledu stanja in odkriva težave, ki bi jih bilo mogoče rešiti z navodili in okrepljenim sodelovanjem v okviru dela, ki se v EU izvaja prek platforme FIU, ter druge težave, za katere bi bilo treba poiskati regulativne rešitve.

Poleg tega je Evropski parlament izrazil obžalovanje zaradi „pomanjkanja večje usklajenosti pristopov držav članic k boju proti finančnemu kriminalu“ ter pozval Unijo, naj obravnava potrebo po učinkovitejši izmenjavi informacij in tesnejšem sodelovanju med zadevnimi nacionalnimi organi, da bi dosegli boljše rezultate, vključno s sprejemanjem potrebne zakonodaje Unije.

Zato so v tem predlogu določeni ukrepi, s katerimi se bo poenostavila uporaba finančnih in drugih informacij, da se omogoči učinkovitejše preprečevanje hudega kriminala ter boj proti njemu, tudi čezmejno. Natančneje, predlog povečuje pravočasen dostop pristojnih organov do informacij v centraliziranih registrih bančnih računov ali sistemih za pridobivanje podatkov, kot ga določa 4AMLD. Ohranja tudi visoko raven varstva temeljnih pravic, zlasti pravice do varstva osebnih podatkov, ter zmanjšuje upravno breme pristojnih organov in bančnega sektorja, povezano s postopkom splošnih zahtev. Neposreden dostop je resnično takojšnja vrsta dostopa do finančnih informacij.

Predlog spodbuja tudi sodelovanje med FIU samimi ter med FIU in pristojnimi organi. Opredeljuje vrste informacij (finančne informacije, finančna analiza, informacije v zvezi s kazenskim pregonom), ki jih lahko pristojni organi oziroma FIU zahtevajo, ter navaja izčrpen seznam kaznivih dejanj, v zvezi s katerimi si lahko vsak organ izmenjuje informacije, vendar vedno glede na posamezen primer, kar pomeni za posebno zadevo, ki se preiskuje. Določa roke, v katerih naj bi si FIU izmenjale informacije, ter predpisuje uporabo varnega komunikacijskega kanala, da bi bile te izmenjave boljše in hitreje. Nenazadnje od držav članic zahteva, da imenujejo vse pristojne organe, ki lahko zahtevajo informacije. Zagotavlja širšo in učinkovitejšo, a tudi bolj sorazmerno izmenjavo informacij.

Ob tem Komisija poudarja, da je treba finančnoobveščevalnim enotam zagotoviti ustrezne vire, da bodo lahko izpolnjevale svoje naloge, kot zahteva 4AMLD. Prav tako bo Komisija v skladu s členom 65(2) 5AMLD do junija 2019 ocenila okvir za sodelovanje FIU s tretjimi državami ter ovire in priložnosti za okrepitev sodelovanja med FIU v Uniji, vključno z možnostjo vzpostavitve usklajevalnega in podpornega mehanizma.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Sedanji predlog direktive je del evropske agende za varnost, sprejete aprila 2015⁷, v kateri je Komisija pozvala k dodatnim ukrepom za onemogočenje hudega in organiziranega kriminala ter oblikovala akcijski načrt za nadaljnje ukrepanje na področju krepitve boja proti financiranju terorizma.

Kot je navedeno zgoraj, 4AMLD in 5AMLD temeljita na pravni podlagi za notranji trg in obravnavata preventivna prizadevanja za reševanje problematike pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma. Ta predlog dopolnjuje in nadgrajuje preventivno plat direktiv o pranju denarja ter krepi pravni okvir z vidika policijskega sodelovanja.

⁶ SWD(2017) 275.

⁷ COM(2015) 185 final z dne 28. aprila 2015.

Ta predlog direktive razen tega utrjuje in gradi kazenskopравни okvir Unije na področju boja proti hudim oblikam kaznivih dejanj, zlasti Uredbo (EU) 2016/794 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol)⁸.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlagana direktiva je v skladu s cilji politike, za katere si prizadeva Unija, in zlasti z reformirano ureditvijo varstva podatkov, ki izhaja iz Direktive (EU) 2016/680, ter je skladna z relevantno pravno prakso Sodišča Evropske unije.

Ta zakonodajna pobuda se ujema tudi s cilji razvoja notranjega trga Unije, zlasti enotnega trga za plačila, ki uvaja varnejše in inovativnejše plačilne storitve v vsej EU, še posebej s pravili iz Direktive (EU) 2015/2366⁹.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pooblastilo za ukrepanje je določeno v členu 87(2) PDEU, ki Evropski uniji omogoča uvedbo ukrepov za policijsko sodelovanje, ki vključuje vse pristojne organe držav članic (vključno s policijskimi, carinskimi in drugimi specializiranimi službami kazenskega pregona), zlasti v zvezi z zbiranjem, hrambo in izmenjavo informacij, povezanih s preprečevanjem, odkrivanjem in preiskovanjem kaznivih dejanj (točka a), ter s skupnimi preiskovalnimi tehnikami pri odkrivanju hudih oblik organiziranega kriminala (točka c).

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

V skladu s členom 67 PDEU je cilj Unije državljanom zagotoviti visoko raven varnosti z ukrepi za preprečevanje kriminala in boj proti njemu. Ukrepanje Unije na tem področju je upravičeno le, če in kolikor tega cilja ne morejo zadovoljivo doseči države članice in ga je lažje doseči na ravni Unije.

V skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5(3) Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: PEU) države članice ciljev tega predloga ne morejo zadovoljivo doseči, torej se lahko bolje dosežejo na ravni Unije. Predlog ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev. Glede na obstoječa pravila imajo države članice na podlagi tega predloga pravico, da sprejmejo ali ohranijo ukrepe, ki so strožji od tistih, ki jih določa pravo Unije.

Storilci kaznivih dejanj pogosto delujejo v različnih državah članicah. Zlasti so organizirane kriminalne združbe pogosto mednarodnega značaja in uporabljajo finančna sredstva preko meja. Ker so teroristične in kriminalne grožnje čezmejne narave, ogrožajo Unijo kot celoto in se je treba nanje odzivati na evropski ravni. Storilci kaznivih dejanj lahko zlorabljajo pomanjkanje finančnih informacij ali njihovo neučinkovito uporabo s strani pristojnih organov ter imajo od tega koristi.

⁸ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ.

⁹ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Ukrepanje Unije naj bi ustvarilo dodano vrednost z zagotavljanjem usklajenega pristopa, s katerim bi se okrepilo domače in čezmejno sodelovanje pri finančnih preiskavah hudih kaznivih dejanj in terorizma. Poleg tega bodo ukrepi na ravni Unije pripomogli k zagotavljanju usklajenih določb, tudi na področju varstva podatkov, če bodo države članice same sprejemale predpise, pa bo težko doseči usklajene zaščitne ukrepe.

- **Sorazmernost**

V skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5(4) PEU je ta predlog omejen na tisto, kar je potrebno in sorazmerno, da se omogoči uporaba relevantnih finančnih in drugih informacij ter njihovo izmenjevanje med javnimi organi, ki so zadolženi za zaščito državljanov Unije.

Namen predlagane pobude je nekaterim pristojnim organom dovoliti neposreden dostop do nacionalnih centraliziranih registrov bančnih računov in sistemov za pridobivanje podatkov. Za to morajo države članice izmed svojih organov, pristojnih za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, imenovati pristojne organe, ki so pooblaščen za dostopanje do teh registrov in iskanje po njih. Ti organi vključujejo urade za odvzem premoženjske koristi in nacionalne enote Europol. Poleg tega bo Europolu (zgolj glede na posamezen primer) dovoljen posreden dostop do informacij v nacionalnih registrih bančnih računov ter sistemih za pridobivanje podatkov, da bo lahko izpolnjeval svoje naloge v skladu s svojim mandatom.

Dostop do centraliziranih registrov bančnih računov in sistemov za pridobivanje podatkov bo dovoljen le do omejenega sklopa informacij (npr. ime lastnika, datum rojstva, številka bančnega računa), ki so izrecno potrebne za ugotovitev, v katerih bankah ima preiskovana oseba odprte bančne račune. Organi ne bodo imeli dostopa do vsebine bančnih računov – ne do stanja na njih ne do podrobnosti o transakcijah. Ko bodo pristojni organi ugotovili, v kateri finančni instituciji ima preiskovana oseba odprt bančni račun, se bodo morali v večini primerov obrniti na zadevno institucijo ter od nje zahtevati dodatne informacije, npr. seznam transakcij (običajno na podlagi sodne odobritve).

Predlagani ukrepi ne bodo spremenili glavnih funkcij ali organizacijskega statusa FIU, ki bodo še naprej opravljale enake funkcije, kot so določene v že veljavni nacionalni zakonodaji in zakonodaji Unije.

Predlog spodbuja lažje sodelovanje med FIU samimi ter med FIU in pristojnimi organi. Ta okvir za izmenjavo informacij se odobri pod posebnimi pogoji in je omejen na specifična kazniva dejanja (pranje denarja in predhodna kazniva dejanja, financiranje terorizma) ter huda kazniva dejanja. Vanj je vključenih več zaščitnih ukrepov za varstvo zasebnosti in osebnih podatkov, in sicer vedno z namenom izboljšati domače in čezmejno sodelovanje ter izmenjavo informacij in preprečiti storilcem kaznivih dejanj, da bi v svojo korist zlorabljali razlike med nacionalnimi zakonodajami. Izmenjava finančnih informacij je dovoljena le v omejenih primerih in pod določenimi pogoji, in sicer se dovoli le pristojnim organom z izčrpnega seznama. Tem pristojnim organom bosta dovoljena dostop do finančnih podatkov in njihova izmenjava zgolj glede določenega seznama kaznivih dejanj ter ob upoštevanju nacionalnih procesnih jamstev in zaščitnih ukrepov za varstvo zasebnosti.

- **Izbira instrumenta**

Ta predlog je pripravljen v obliki direktive, tako da je določen le cilj, ki ga morajo države članice doseči, medtem ko lahko po lastni presoji oblikujejo predpise, s katerimi ga bodo dosegle. Drug način ne bi bil primeren, saj je namen ukrepa približevanje zakonodaj držav članic glede organov, ki jim bo dovoljen dostop do nacionalnih centraliziranih registrov

bančnih računov in sistemov za pridobivanje podatkov. Tako ne bi bil primeren noben drug pravni akt, kot le direktiva.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

V zvezi z dostopom pristojnih organov do centraliziranih registrov bančnih računov:

Komisija se je glede tega predloga posvetovala z naslednjimi organi: organi kazenskega pregona, uradi za odvzem premoženjske koristi, nacionalnimi organi, ki preiskujejo korupcijo in primere finančnega kriminala, finančnoobveščevalnimi enotami, uradom OLAF in Europolom, nacionalnimi organi za varstvo podatkov in evropskim nadzornikom za varstvo podatkov (ENVP), bankami, finančnimi institucijami, bančnimi združenji na nacionalni ravni ali ravni EU, organi, odgovornimi za upravljanje obstoječih centraliziranih registrov bančnih računov in sistemov za pridobivanje podatkov (ali ki jim je poverjen njihov razvoj, če ti še niso vzpostavljeni), in širšo javnostjo.

Med uporabljenimi metodami in orodji so bili:

- posvetovanje o začetni oceni učinka (ki se je začelo 9. avgusta 2017 in trajalo do 6. septembra 2017 in h kateremu so lahko prispevale vse zainteresirane strani);
- javno posvetovanje (odprto za odzive vseh zainteresiranih strani, ki je trajalo 12 tednov, in sicer od 17. oktobra 2017 do 9. januarja 2018);
- ciljno usmerjena raziskava, naslovljena na urade za odvzem premoženjskih koristi in protikorupcijske organe držav članic, izvedena junija 2016;
- srečanje strokovnjakov na temo razširitve dostopa organov kazenskega pregona do centraliziranih registrov bančnih računov, ki je potekalo 25. in 26. oktobra 2017;
- Komisija je na podlagi srečanja strokovnjakov na temo razširitve dostopa organov kazenskega pregona do centraliziranih registrov bančnih računov več delegacijam poslala dodatna vprašanja;
- posvetovanje z uradi za odvzem premoženjske koristi med srečanjem platforme uradov EU za odvzem premoženjske koristi, ki je potekalo 12. in 13. decembra 2017;
- srečanje na visoki ravni za oceno potrebe po dodatnih ukrepih za lažji dostop do finančnih informacij 20. novembra 2017;
- srečanje za razpravo o sodelovanju med FIU in organi kazenskega pregona, ki je potekalo 6. in 7. marca 2018.

Organi kazenskega pregona so glede dostopa do centraliziranih registrov bančnih računov izrazili polno podporo pobudi in potrdili:

- da je hiter dostop do informacij o bančnih računih ključen za učinkovito opravljanje njihovih nalog;
- da je sedanja praksa vlaganja „splošnih zahtev“ izredno nezadovoljiva z vidika „učinkovitosti“; da ta praksa povzroča precejšnje upravno breme tako za banke kot za njih same in upočasnjuje preiskave;

- da se v državah članicah za dostop organov kazenskega pregona uporabljajo različni pristopi. V nekaterih državah članicah imajo dostop številni policijski organi, uradi za odvzem premoženjske koristi in protikorupcijske agencije, medtem ko ga v drugih nimajo.

Bančna združenja so ponovila svojo polno zavezanost k boju proti pranju denarja in financiranju terorizma ter navedla:

- da bi morala biti odločitev o tem, ali naj bo sistem centraliziran ali decentraliziran, sprejeta na nacionalni ravni;
- da bi bilo treba pri pobudi ustrezno poskrbeti, da niso okrnjene temeljne pravice posameznikov do varstva zasebnosti podatkov.

ENVP in nacionalni organi za varstvo podatkov so poudarili:

- da sedanja praksa vlaganja splošnih zahtev ni zadovoljiva z vidika varstva podatkov;
- da je treba razširitev dostopa močno utemeljiti in zagotoviti potrebne zaščitne ukrepe;
- da mora biti morebiten prihodnji zakonodajni predlog v celoti skladen z evropskim okvirom za varstvo podatkov.

Ta stališča so bila primerno upoštevana pri pripravi predloga.

V zvezi z izmenjavo informacij med FIU in pristojnimi organi:

Posvetovanje s FIU in pristojnimi organi

Komisija je marca 2018 organizirala srečanje, da bi na njem razpravljala o sodelovanju med FIU in organi kazenskega pregona. Posvetovanja so se udeležile države članice, ki so izrazile svoja stališča glede naslednjih vprašanj:

(i) dostop FIU do informacij organov kazenskega pregona na nacionalni ravni, pri čemer se zdi, da imajo dostop vse FIU, ne glede na to, ali je ta neposreden ali posreden (prek uradnikov za zvezo policije, ki so v FIU). Glavna razlika med državami članicami je v vrsti informacij, do katerih imajo FIU dostop. FIU so potrdile, da bi bilo treba uskladiti vrste informacij, do katerih imajo dostop;

(ii) dostop pristojnih organov do finančnih informacij prek FIU, pri čemer se zdi, da nobena FIU ne dovoli neposrednega dostopa do svojih podatkovnih zbirk pristojnim organom. Vendar lahko policijske FIU brez težav odgovarjajo na zahteve po informacijah, ki jih vložijo pristojni organi. Za upravne FIU to ni enako preprosto;

(iii) diagonalno sodelovanje, tj. sodelovanje med FIU v eni državi članicami s pristojnimi organi v drugi državi članici, ki je lahko neposredno ali posredno (tj. prek FIU v državi članici, iz katere je pristojni organ, ki je vložil zahtevo), pri čemer vse države članice nasprotujejo zamisli o diagonalnem sodelovanju in so vse naklonjene posrednemu diagonalnemu sodelovanju;

(iv) sodelovanje z Europolom, pri čemer si 8 FIU že izmenjuje informacije z Europolom. FIU so na splošno izrazile zanimanje za izmenjavo informacij z Europolom, pod pogojem, da so izmenjave vzajemne.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

V okviru platforme FIU v Uniji je potekal pregled stanja, da bi se ugotovile praktične ovire za dostop do informacij, njihovo izmenjavo in uporabo ter operativno sodelovanje in da bi se zagotovili rezultati do konca leta 2016.

Posvetovanje se je začelo 14. aprila 2016 s spletno raziskavo prek vprašalnika EUSurvey, da bi se zbrale informacije od FIU. Raziskava je bila razdeljena na devet tematskih področij, od domačih značilnosti FIU do njihove sposobnosti sodelovanja med FIU (FIU-to-FIU) v različnih oblikah, sestavljalo pa jo je 290 vprašanj.

Končno poročilo, ki je bilo sprejeto decembra 2016, je objavljeno na spletni strani za „register strokovnih skupin Komisije in drugih podobnih subjektov“ kot priloga k zapisniku seje 31. srečanja platforme FIU v EU na naslovu <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/>.

Komisija se je oprla tudi na poročilo finančnoobveščevalne skupine Europol z naslovom „From suspicion to action: converting financial intelligence into greater operational impact (Od suma do ukrepanja – spreminjanje finančnih obveščevalnih podatkov v večji operativni učinek)“, ki je bilo objavljeno leta 2017.

- **Ocena učinka**

Ta predlog je podprt z oceno učinka, s katero so bili ocenjeni načini za razširitev dostopa pristojnih organov do finančnih informacij pri preiskovanju kaznivih dejanj, pri čemer sta bili obravnavani dve vprašanji: vprašanje dostopa pristojnih organov do centraliziranih registrov bančnih računov ali sistemov pridobivanja ter vprašanje okrepitve sodelovanja med finančnoobveščevalnimi enotami in pristojnimi organi.

Poročilo o oceni učinka je bilo 31. januarja 2018 predloženo Odboru za regulativni nadzor. Odbor za regulativni nadzor je izdal pozitivno mnenje s pridržki 26. marca 2018.

V oceni učinka so bile proučene naslednje možnosti:

- (1) Osnovna možnost.
- (2) Nezakonodajna možnost – možnost 0.
- (3) Zakonodajne možnosti:
 - Možnost A se je navezovala na vrste kaznivih dejanj, pri čemer bi pristojni organi za preprečevanje kaznivih dejanj in boj proti njim lahko dostopali do informacij in si jih izmenjevali.

Možnost A.1 je bila omejena na preprečevanje pranja denarja, povezanih kaznivih dejanj in financiranja terorizma ter boj proti njim.

Možnost A.2 je bila omejena na preprečevanje t.i. evropskih kaznivih dejanj in boj proti njim.

Možnost A.3 je bila omejena na preprečevanje hudih kaznivih dejanj v skladu z uredbo o Europolu in boj proti njim.
 - Možnost B je proučila načine dostopa do podatkov.

Možnost B.1 se je nanašala na načine dostopa pristojnih organov do osrednjih registrov bančnih računov, pri čemer je možnost B.1.a obravnavala neposreden dostop, možnost B.1.b pa posreden dostop.

Možnost B.2 se je nanašala na načine dostopa pristojnih organov do vseh finančnih informacij, pri čemer je možnost B.2.a obravnavala neposreden dostop do informacij finančnih institucij, možnost B.2.b pa posreden dostop prek finančnoobveščevalnih enot.

Možnost B.3 se je nanašala na izmenjavo informacij med finančnoobveščevalnimi enotami in na zahteve po informacijah, ki jih finančnoobveščevalne enote vložijo pri pristojnih organih, pri čemer je možnost B.3.a proučila neposredno sodelovanje, možnost B.3.b pa možnost oblikovanja osrednje FIU v EU.

- Možnost C je preučila kategorije organov, ki bi imeli koristi od dostopa do informacij in njihove izmenjave. Možnost C.1 je vključevala pristojne organe iz direktive o varstvu podatkov za policijo, medtem ko je možnost C.2 razširila sodelovanje tudi na druge organe, in sicer na urade za odvzem premoženjske koristi, Europol in urad OLAF.

Možnosti so bile ocenjene glede na njihov ekonomski in socialni učinek ter učinek glede na temeljne pravice.

Ta predlog ustreza prednostnim možnostim politike, obravnavanim v oceni učinka.

Prednostna možnost, kar zadeva dostop do centraliziranih registrov bančnih računov, je sprejetje zakonodajnega instrumenta EU, ki bo pristojnim organom omogočil neposreden dostop. Dostop bo dovoljen za namene kazenskih preiskav vseh oblik hudih kaznivih dejanj iz člena 3(1) uredbe o Europolu. Europol bi moral imeti pravico do posrednega dostopa, prav tako pa bi dostop Europa do informacij v centraliziranih registrih bančnih računov prispeval k preiskavam, ki jih urad podpira.

Prednostna možnost dovoljuje neposreden dostop do osrednjih registrov bančnih računov in sistemov pridobivanja, saj ti vsebujejo omejene informacije. V okviru prednostne možnosti bo poseganje v pravico do varstva osebnih podatkov omejeno na najmanjšo možno. Pravice do dostopa so omejene in so odobrene le pristojnim organom, ki morajo biti vključeni v posamezni primer, s čimer se zagotovi sorazmernost poseganja v varstvo osebnih podatkov.

Prednostna možnost bi prav tako vključevala določbe za lažjo izmenjavo podatkov med FIU samimi ter med FIU in pristojnimi organi. Urejena bi bila tudi možnost, da Europol zahteva informacije od FIU. Ker gre za občutljive informacije, bi bili v prednostni možnosti predvideni tudi strogi zaščitni ukrepi za varstvo podatkov.

• **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Oktobra 2000 je bil sprejet Sklep Sveta 2000/642/PNZ v zvezi z dogovori glede sodelovanja med FIU držav članic pri izmenjavi informacij. Predmet urejanja navedenega sklepa Sveta urejajo drugi akti Unije in sklep Sveta zato nima dodane vrednosti. Zato ta predlog navedeni sklep razveljavlja.

• **Temeljne pravice**

S to pobudo bo pristojnim organom zagotovljen dostop do mehanizmov, ki centralizirajo osebne podatke, ki se nanašajo na fizične osebe, ali iz katerih je mogoče osebne podatke pridobiti. To bo vplivalo na temeljne pravice posameznikov, na katere se nanašajo podatki.

Zlasti bo posegalo v pravico do zasebnosti in pravico do varstva osebnih podatkov iz člena 7 oziroma 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Kar zadeva pravico do zasebnosti iz člena 7 Listine, je sicer obseg učinka precejšen glede na število oseb, ki bi jih to zadevalo, vendar bo poseganje sorazmerno omejeno, saj podatki, do katerih je dovoljeno dostopati in po njih iskati, ne vključujejo finančnih transakcij ali stanja na računih. Dostop bo zajemal zgolj omejen sklop informacij (npr. ime lastnika, datum rojstva, številka bančnega računa), ki so izrecno potrebne za ugotovitev, v katerih bankah ima preiskovana oseba odprte bančne račune.

Kar zadeva pravice do varstva osebnih podatkov iz člena 8 Listine, informacije o bančnih računih in tudi druge vrste finančnih informacij pomenijo ali lahko pomenijo osebne podatke, dostop do teh podatkov v skladu s predlagano zakonodajno pobudo pa pomeni obdelavo osebnih podatkov. Uporabljale se bodo vse določbe direktive o varstvu podatkov za policijo.

Predlog opredeljuje namene obdelave osebnih podatkov in zahteva pripravo seznama imenovanih pristojnih organov, ki lahko zahtevajo informacije. Izmenjava informacij bo omejena na posamezne primere, kar pomeni, da bo dovoljena le, kadar bo potrebna v posameznem primeru za namene boja proti določenim hudim kaznivim dejanjem z izčrpnega seznama.

Predlog določa tudi posebne določbe glede vodenja dnevnika, evidenc o zahtevah po informacijah, omejitev pravic in obdelave posebnih kategorij osebnih podatkov („občutljivi podatki“).

Europolu bo prek evropskih nacionalnih enot tudi dovoljen posreden dostop do informacij v nacionalnih centraliziranih registrih bančnih računov in sistemih za pridobivanje podatkov ter ponujena možnost izmenjave podatkov s finančnoobveščevalnimi enotami z namenom izpolnjevanja njegovih nalog (podpora in krepitev ukrepov držav članic za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon posameznih kaznivih dejanj v okviru njegovih pristojnosti) v skladu z njegovim mandatom. Uporabljajo se vsi zaščitni ukrepi iz poglavij VI in VII Uredbe (EU) 2016/794.

Kar zadeva procesne pravice, bi imela odstranitev potrebe po sodni odobritvi, ki obstaja v nekaterih državah članicah, zelo velik učinek. Zato se bodo pri izmenjavi informacij med finančnoobveščevalnimi enotami in pristojnimi organi uporabljala nacionalna procesna jamstva.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Predlog določa obveznost poročanja Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju direktive, in sicer tri leta po datumu prenosa in nato vsaka tri leta.

Komisija bo prav tako ovrednotila uspešnost, učinkovitost, tehtnost, skladnost in dodano vrednost EU uvedenega pravnega okvira, vendar ne prej kot šest let po datumu prenosa, da bo na voljo dovolj podatkov v zvezi z izvajanjem direktive. V okviru vrednotenja bo opravljeno posvetovanje z deležniki, da se pridobijo odzivi glede učinkov zakonodajnih sprememb. Napredek se bo meril glede na izhodiščno stanje ob začetku veljavnosti zakonodajnega akta.

Komisija bo pripravila poročilo o izvajanju te direktive ter ga predložila Evropskemu parlamentu in Svetu. V poročilo bo vključena tudi ocena spoštovanja temeljnih pravic in načel, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.

Da bi se zagotovilo učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov in spremljanje doseženih rezultatov, bo Komisija tesno sodelovala z ustreznimi deležniki iz nacionalnih organov držav članic. Komisija bo sprejela program spremljanja učinkov, rezultatov in vplivov te direktive. V programu spremljanja se določijo načini in časovni intervali za zbiranje podatkov in drugih potrebnih dokazov. Države članice bi morale Komisiji poročati na letni osnovi, in sicer o tistih informacijah, ki se štejejo za nujne za uspešno spremljanje uporabe te direktive. Letno poročanje držav članic bi moralo zajemati zlasti število poizvedb imenovanih nacionalnih pristojnih organov, izvedenih za pridobitev informacij o bančnih računih iz nacionalnih centraliziranih registrov bančnih računov in/ali sistemov za pridobivanje podatkov, ter pogoje za vložitev zahteve, razloge za njeno zavrnitev, pogoje nadaljnje uporabe, roke za odgovor na zahtevo, uporabo zaščitnih ukrepov pri obdelavi osebnih podatkov ter poročilo o mednarodnem sodelovanju in izmenjavi informacij med finančnoobveščevalnimi enotami in pristojnimi organi.

Komisija za namene poročanja upošteva posebne statistične podatke, ki jih bodo morale države članice predložiti.

- **Obrazložitevni dokumenti (za direktive)**

Za predlog niso potrebni obrazložitevni dokumenti o prenosu.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 določa predmet urejanja, ki določa, da akt lajša dostop pristojnim organom do finančnih informacij in informacij o bančnih računih za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona hudih kaznivih dejanj. Določa tudi, da akt lajša dostop finančnoobveščevalnim enotam do informacij v zvezi s kazenskim pregonom.

Člen 2 opredeljuje pojme, ki se uporabljajo v predlogu.

Člen 3 določa obveznost držav članic, da imenujejo pristojne organe, ki bodo pooblašeni, da dostopajo do nacionalnih centraliziranih registrov bančnih računov in iščejo po njih ter da zahtevajo in prejemaajo informacije. Določa tudi objavo seznama takih pristojnih organov v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4 določa neposreden dostop do registrov za imenovane pristojne organe ter opredeljuje namene, za katere sta neposreden dostop in iskanje dovoljena, tj. za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj s seznama v Prilogi I Uredbe (EU) 2016/794 (uredba o Europolu) ali podpiranje kazenskih preiskav, vključno z identifikacijo, sledenjem, zamrznitvijo in zaplenbo sredstev, povezanih s takimi preiskavami.

Člen 5 določa pogoje za dostop in iskanje s strani imenovanih pristojnih organov.

Člen 6 od držav članic zahteva, da spremljajo dostopanje in iskanje s strani imenovanih pristojnih organov. Vsak dostop v skladu s to direktivo morajo organi, ki upravljajo centralizirane registre bančnih računov, evidentirati v dnevnik, pri čemer se pripravi seznam posameznih elementov dnevnikov.

Člen 7 določa obveznost, da je vsaka finančnoobveščevalna enota obvezana odgovoriti na zahteve po finančnih informacijah ali finančni analizi, ki jih vložijo imenovani pristojni organi držav članic. Za ta postopek se uporabljajo nacionalna procesna jamstva.

Člen 8 določa obveznost, da so imenovani pristojni organi držav članic obvezani odgovoriti na zahteve po informacijah v zvezi s kazenskim pregonom, ki jih vloži posamezna finančnoobveščevalna enota. Za ta postopek se uporabljajo nacionalna procesna jamstva.

Člen 9 določa izmenjavo informacij med finančnoobveščevalnimi enotami različnih držav članic, vključno z roki za odgovor in varnimi kanali za izmenjavo informacij.

Člen 10 določa pogoje za dostop Europolu do informacij o bančnih računih ter izmenjave informacij med Europolom in finančnoobveščevalnimi enotami.

Člen 11 določa obveznost, da obdelavo osebnih podatkov izvajajo le osebe znotraj Europolu, ki so bile za izvajanje teh nalog posebej imenovane in pooblašene.

Člen 12 določa obseg uporabe poglavja V.

Člen 13 določa pogoje za obdelavo občutljivih osebnih podatkov.

Člen 14 določa obveznost držav članic, da vodijo evidenco v zvezi z vsemi zahtevami na podlagi tega predloga.

Člen 15 določa pogoje za omejitev pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do osebnih podatkov v nekaterih primerih.

Člen 16 določa, da bo Komisija sprejela podroben program spremljanja učinkov, rezultatov in vplivov te direktive. Od držav članic zahteva, da Komisiji predložijo te informacije, da bi ji pomagale izpolniti naloge iz člena 18. Ta določba prav tako nalaga državam članicam, da vodijo posebne statistike v zvezi s tem predlogom in o njih poročajo Komisiji.

Člen 17 določa razmerje med tem predlogom in dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi, katerih pogodbenice so bodisi države članice bodisi Unija.

Člen 18 določa obveznost Komisije, da poroča o izvajanju te direktive Evropskemu parlamentu in Svetu tri leta po prenosu direktive in nato vsaka tri leta.

Člen 19 določa obdobja za prenos te direktive.

Člen 20 razveljavlja Sklep Sveta 2000/642/PNZ, ki je trenutno zaradi 4AMLD nepotreben.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 87(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Preprosta uporaba finančnih informacij je nujna za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon hudih kaznivih dejanj.
- (2) Zaradi okrepitve varnosti v državah članicah in v vsej Uniji je nujno, da imajo finančnoobveščevalne enote in javni organi, pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon hudih oblik kaznivih dejanj, boljši dostop do informacij, kar bo okrepilo njihovo sposobnost izvajanja finančnih preiskav in izboljšalo sodelovanje med njimi.
- (3) Komisija se je v Akcijskem načrtu za okrepitev boja proti financiranju terorizma³ zavezala, da bo proučila možnost posebnega pravnega instrumenta, da bi imeli organi držav članic, zlasti organi, pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, uradi za odvzem premoženjske koristi, davčni organi ter organi za preprečevanje korupcije, širši dostop do centraliziranih registrov bančnih računov. V akcijskem načrtu iz leta 2016 je pozvala tudi k pregledu stanja ovir za dostop do informacij, njihovo izmenjavo in uporabo ter operativno sodelovanje med finančnoobveščevalnimi enotami.
- (4) V skladu z Direktivo (EU) 2015/849⁴ morajo države članice vzpostaviti sisteme centraliziranih registrov bančnih računov ali sisteme za pridobivanje podatkov, ki bi omogočali pravočasno identifikacijo imetnikov bančnih in plačilnih računov ter sefov.

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

³ COM(2016) 50 z dne 2. februarja 2016.

⁴ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (5) V skladu z Direktivo (EU) 2015/849 so informacije iz teh registrov neposredno dostopne finančnoobveščevalnim enotam, pa tudi nacionalnim organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma.
- (6) Takojšen in neposreden dostop do informacij v centraliziranih registrih bančnih računov je pogosto nujen za uspeh kazenske preiskave ali pravočasno odkritje, sledenje in zamrznitev zadevnih sredstev z namenom njihove zaplembe. Neposreden dostop je resnično takojšnja vrsta dostopa do informacij v centraliziranih registrih bančnih računov. Zato bi bilo treba s to direktivo določiti pravila, po katerih bi se imenovanim organom držav članic in drugim organom, pristojnim za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, dovolil neposreden dostop do informacij v centraliziranih registrih bančnih računov.
- (7) Glede na to, da so v vsaki državi članici za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj pristojni številni organi, ter za zagotovitev sorazmernega dostopa do finančnih in drugih informacij v okviru te direktive, bi morale države članice za namene te direktive imenovati organe, ki so pooblaščen, da dostopajo do centraliziranih registrov bančnih računov in te informacije zahtevajo od finančnoobveščevalnih enot.
- (8) Med imenovanimi pristojnimi organi bi morali biti uradi za odvzem premoženjske koristi, ki bi morali imeti neposreden dostop do informacij v centraliziranih registrih bančnih računov pri preprečevanju, odkrivanju ali preiskovanju posameznega hudega kaznivega dejanja ali pri nudenju podpore v posamezni kazenski preiskavi, vključno z identifikacijo, sledenjem in zamrznitvijo premoženja.
- (9) Kolikor so davčni organi in protikorupcijske agencije po nacionalnem pravu pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, bi se morali prav tako šteti za organe, ki jih je mogoče vključiti v imenovanje za namene te direktive. Upravne preiskave ne bi smele biti zajete v tej direktivi.
- (10) Storilci kaznivih dejanj, zlasti kriminalne združbe in teroristi, pogosto delujejo v različnih državah članicah, prav tako je pogosto v drugih državah članicah njihovo premoženje, vključno z bančnimi računi. Zaradi čezmejne razsežnosti hudih kaznivih dejanj, med drugim terorizma in povezanih finančnih dejavnosti, morajo pristojni organi, ki izvajajo preiskave, pogosto dostopati do informacij o bančnih računih v drugih državah članicah.
- (11) Pristojni organi lahko informacije, ki jih pridobijo iz nacionalnih centraliziranih registrov bančnih računov, v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2006/960/PNZ⁵ in Direktivo 2014/41/EU⁶ Evropskega parlamenta in Sveta izmenjujejo s pristojnimi organi v drugi državi članici.
- (12) Z Direktivo (EU) 2015/849 se je precej okrepil pravni okvir Unije, ki ureja dejavnosti in sodelovanje med finančnoobveščevalnimi enotami. Med pooblastili finančnoobveščevalnih enot je pravica do dostopa do finančnih in upravnih informacij ter informacij v zvezi s kazenskim pregonom, ki jih potrebujejo za boj proti pranju denarja, povezanim predhodnim kaznivim dejanjem ali financiranju terorizma. Vendar

⁵ Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije (UL L 386, 29.12.2006, str. 89).

⁶ Direktiva 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

pa pravo Unije ne določa vseh posebnih orodij in mehanizmov, s katerimi morajo finančnoobveščevalne enote razpolagati, da bi lahko dostopale do tovrstnih informacij in izpolnjevale svoje naloge. Ker države članice ostajajo v celoti odgovorne za vzpostavitev in določitev organizacijskega vidika finančnoobveščevalnih enot, vse finančnoobveščevalne enote nimajo enakega obsega dostopa do zakonodajnih podatkovnih zbirk, zaradi česar so izmenjave informacij med organi kazenskega pregona ali tožilstvom ter finančnoobveščevalnimi enotami pomanjkljive.

- (13) Da se povečata pravna varnost in operativna učinkovitost, bi bilo treba s to direktivo določiti pravila za okrepitev sposobnosti finančnoobveščevalnih enot za izmenjavo informacij z imenovanimi pristojnimi organi v zvezi z vsemi hudimi kaznivimi dejanji.
- (14) V direktivi bi bilo treba določiti tudi jasno opredeljen pravni okvir, na podlagi katerega bi lahko finančnoobveščevalne enote zahtevale ustrezne podatke, shranjene pri imenovanih pristojnih organih, kar bi jim omogočilo učinkovitejše preprečevanje pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma ter boj proti njim.
- (15) Izmenjava informacij med finančnoobveščevalnimi enotami in pristojnimi organi bi morala biti dovoljena le glede na posamezen primer, kjer se pokaže za potrebno bodisi za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon hudih kaznivih dejanj bodisi za boj proti pranju denarja, povezanim predhodnim kaznivim dejanjem in financiranju terorizma.
- (16) Da bi lahko učinkoviteje izvajale preprečevanje pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma ter boj proti njim in bi se utrdila njihova vloga pri zagotavljanju finančnih informacij in analiz, bi morale biti finančnoobveščevalne enote pooblašene za izmenjavo ali analizo informacij, s katerimi že razpolagajo ali ki jih lahko pridobijo od pooblaščenih subjektov na zahtevo druge finančnoobveščevalne enote ali pristojnega organa v svoji državi članici. Takšna izmenjava ne bi smela ovirati aktivne vloge posamezne finančnoobveščevalne enote pri širjenju svoje analize drugim finančnoobveščevalnim enotam, če navedena analiza razkriva dejstva, ravnanje ali sum pranja denarja in financiranja terorizma, ki so v neposrednem interesu teh drugih finančnoobveščevalnih enot. Finančna analiza zajema operativno analizo, ki se osredotoča na posamezne primere in konkretne cilje ali na ustrezne izbrane informacije, odvisno od vrste in obsega razkritih prejetih informacij ter pričakovane uporabe informacij po njihovem posredovanju, ter tudi strateško analizo, ki obravnava trende in vzorce v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma. Vendar ta direktiva ne bi smela vplivati na organizacijski status in vlogo, ki ju finančnoobveščevalnim enotam podeljuje nacionalno pravo držav članic.
- (17) Za zagotovitev hitrega, učinkovitega in doslednega sodelovanja bi bilo treba za izmenjave informacij med finančnoobveščevalnimi enotami določiti roke. Informacije, ki so nujne za reševanje čezmejnih primerov in preiskav, bi se morale izmenjevati enako hitro in z enako prednostjo, kot to poteka v podobnih domačih primerih. Določiti bi bilo treba roke, da se zagotovijo učinkovite izmenjave informacij v razumnem roku ali da se upoštevajo procesne omejitve. Krajše roke bi bilo treba določiti v ustrezno utemeljenih primerih, kjer se zahteve po informacijah nanašajo na posamezna huda kazniva dejanja, kot so teroristična kazniva dejanja in kazniva dejanja v povezavi s teroristično skupino ali dejavnostjo, kot je določeno v pravu Unije.
- (18) Pri izmenjavi informacij med finančnoobveščevalnimi enotami bi se morale uporabljati varne infrastrukture za izmenjavo informacij, zlasti decentralizirano računalniško omrežje FIU.net (v nadaljnjem besedilu: FIU.net), ki ga od

1. januarja 2016 upravlja Europol, ali njegov naslednik in metode, ki jih FIU.net ponuja.

- (19) Glede na občutljivost finančnih podatkov, ki naj bi jih analizirale finančnoobveščevalne enote, in zaščitne ukrepe za varstvo podatkov bi bilo treba s to direktivo izrecno določiti vrsto in obseg informacij, ki si jih lahko finančnoobveščevalne enote izmenjujejo med seboj in z imenovanimi pristojnimi organi. S to direktivo se ne bi smele spreminjati trenutno dogovorjene metode za zbiranje podatkov.
- (20) Europol v okviru posebnih pristojnosti in nalog, določenih v členu 4 Uredbe (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta⁷, podpira države članice pri čezmejnih preiskavah dejavnosti pranja denarja mednarodnih kriminalnih združb. V skladu z Uredbo (EU) 2016/794 so nacionalne enote Europolu organi za zvezo med Europolom in organi držav članic, pristojnimi za preiskovanje kaznivih dejanj. Da bi se Europolu zagotovile informacije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih nalog, bi morale države članice predpisati, da njihove finančnoobveščevalne enote na zahteve po finančnih informacijah in finančnih analizah, ki jih vloži Europol, odgovarjajo prek zadevnih nacionalnih enot Europolu. Države članice bi morale tudi predpisati, da njihove nacionalne enote Europolu odgovarjajo na zahteve po informacijah o bančnih računih, ki jih vloži Europol. Zahteve, ki jih vloži Europol, morajo biti ustrezno utemeljene. Obravnavajo se glede na posamezen primer, v okviru omejitev odgovornosti Europolu in za izpolnjevanje njegovih nalog.
- (21) Ta direktiva bi morala upoštevati tudi dejstvo, da so evropski delegirani tožilci Evropskega javnega tožilstva (EJT) v skladu s členom 43 Uredbe (EU) 2017/1939⁸ pooblašteni, da pod enakimi pogoji, kot veljajo po nacionalnem pravu v podobnih zadevah, pridobijo vse ustrezne informacije, shranjene v nacionalnih podatkovnih zbirkah o kazenskih preiskavah in zbirkah organov odkrivanja in pregona ter v drugih ustreznih registrih javnih organov, vključno s centraliziranimi registri bančnih računov in sistemi za pridobivanje podatkov.
- (22) V prizadevanju za zagotovitev ravnovesja med učinkovitostjo in visoko ravno varstva podatkov bi bilo treba od držav članic zahtevati, da zagotovijo, da je obdelava občutljivih finančnih informacij, ki bi lahko razkrile raso ali etnično poreklo osebe, politična mnenja, verska ali filozofska prepričanja, članstvo v sindikatu, zdravstveno stanje, spolno življenje ali spolno usmerjenost, omejena na nujno potrebno in povezana s posamezno preiskavo.
- (23) V tej direktivi so spoštovane temeljne pravice in upoštevana načela, ki jih priznavajo člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (člen 7) ter pravica do varstva osebnih podatkov (člen 8), mednarodno pravo in mednarodni sporazumi, katerih pogodbenica je Unija ali vse države članice, vključno z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ter ustave držav članic na njihovih zadevnih področjih uporabe.

⁷ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

⁸ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

- (24) Nujno je treba zagotoviti, da se pri obdelavi osebnih podatkov v okviru te direktive v celoti spoštuje pravica do varstva osebnih podatkov. Vsako takšno obdelavo urejata Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredba (EU) 2016/679⁹ Evropskega parlamenta in Sveta v okviru njenih posameznih področij uporabe. Kar zadeva dostop uradov za odvzem premoženjske koristi do centraliziranih registrov bančnih računov in sistemov za pridobivanje podatkov, se uporablja Direktiva (EU) 2016/680, medtem ko se člen 5(2) Sklepa Sveta 2007/845/PNZ ne bi smel uporabljati. Kar zadeva Europol, se uporablja Uredba (EU) 2016/794. S to direktivo bi bilo treba določiti posebne in dodatne zaščitne ukrepe ter pogoje za zagotavljanje varstva osebnih podatkov, ki se bodo upoštevali pri mehanizmi za obdelavo občutljivih podatkov in evidenc zahtev po informacijah.
- (25) Pristojni organi smejo osebne podatke, pridobljene na podlagi te direktive, obdelovati, le če je to nujno in sorazmerno za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona hudih kaznivih dejanj.
- (26) Poleg tega je za spoštovanje pravice do varstva osebnih podatkov in pravice do zasebnosti ter za omejitev učinka dostopa do informacij v centraliziranih registrih bančnih računov in sistemih za pridobivanje podatkov nujno zagotoviti pogoje, pod katerimi je dostop omejen. Zlasti bi morale države članice zagotoviti, da se za dostop pristojnih organov do osebnih podatkov za namene te direktive uporabljajo ustrezne politike in ukrepi za varstvo podatkov. Dostop do informacij, ki vsebujejo osebne podatke in jih je mogoče pridobiti iz centraliziranih registrov bančnih računov ali s postopki preverjanja, bi morale imeti le pooblašcene osebe.
- (27) Prenos finančnih podatkov tretjim državam in mednarodnim partnerjem za namene iz te direktive bi smel biti dovoljen zgolj pod pogoji iz poglavja V Direktive (EU) 2016/680 ali poglavja V Uredbe (EU) 2016/679.
- (28) Komisija bi morala poročati o izvajanju te direktive tri leta po datumu prenosa in nato vsaka tri leta. V skladu z odstavkoma 22 in 23 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje¹⁰ bi morala Komisija to direktivo tudi ovrednotiti na podlagi informacij, zbranih v okviru posebnih ureditev za spremljanje, da bi ocenila dejanske učinke direktive in potrebo po nadaljnjem ukrepanju.
- (29) Namen te direktive je zagotoviti sprejetje pravil, s katerimi se bo državljantom Unije zjamčila večja varnost, in sicer s preprečevanjem kriminala in bojem proti njemu, kot je določeno v členu 67 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Ker so teroristične in kriminalne grožnje čezmejne narave, ogrožajo Unijo kot celoto in se je treba nanje odzivati na ravni celotne Unije. Storilci kaznivih dejanj lahko zlorabljajo pomanjkanje učinkovite uporabe podatkov o bančnih računih in finančnih informacij v državi članici ter imajo od tega koristi, kar ima lahko posledice v drugi državi članici. Ker cilja te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zato lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (30) Sklep Sveta 2000/642/PNZ bi bilo treba razveljaviti, saj njegov predmet urejanja urejajo drugi akti Unije in zato sklep ni več potreben.

⁹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

¹⁰ Medinstitucionalni sporazum med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016 (UL L 123, 12.5.2016, str. 1–14).

- (31) [V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.]
- (32) [V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja].
- (33) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (34) V skladu z členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov[, ki je podal mnenje ¹²] –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva določa ukrepe za lažji dostop pristojnih organov do finančnih informacij in informacij o bančnih računih za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona hudih kaznivih dejanj. Določa tudi ukrepe za lažji dostop finančnoobveščevalnih enot do informacij v zvezi s kazenskim pregonom ter lažje sodelovanje med finančnoobveščevalnimi enotami.
2. Ta direktiva ne vpliva na:
 - (a) določbe Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ter povezane določbe v nacionalnem pravu držav članic, vključno z organizacijskim statusom, podeljenim finančnoobveščevalnim enotam po nacionalnem pravu;
 - (b) pooblastila pristojnih organov za medsebojno izmenjavo informacij ali pridobivanje informacij od pooblaščenih subjektov v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom držav članic.

¹¹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

¹² UL C ...

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „centralizirani registri bančnih računov“ pomenijo centralizirane avtomatizirane mehanizme, kot so osrednji registri ali osrednji sistemi za pridobivanje elektronskih podatkov, vzpostavljeni v skladu s členom 32a(1) Direktive (EU) 2015/849;
- (b) „uradi za odvzem premoženjske koristi“ pomenijo nacionalne urade, ki jih države članice imenujejo v skladu s členom 8(1) Sklepa Sveta 2007/845/PNZ za namene lažjega sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji, z namenom njihove morebitne zamrznitve, zasega ali zaplembe na podlagi odredbe, ki jo izda pristojni pravosodni organ;
- (c) „finančnoobveščevalna enota“ pomeni organ, ki je v posamezni državi članici vzpostavljen za namene člena 32 Direktive (EU) 2015/849;
- (d) „pooblaščen subjekt“ pomenijo subjekte iz člena 2 Direktive (EU) 2015/849;
- (e) „finančne informacije“ pomenijo kakršne koli informacije ali podatke, ki jih hranijo finančnoobveščevalne enote za namene preprečevanja, odkrivanja in učinkovitega boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, ali kakršne koli informacije ali podatke, ki jih hranijo javni organi ali pooblaščen subjekt za te namene in s katerimi lahko finančnoobveščevalne enote razpolagajo brez uporabe prisilnih ukrepov po nacionalnem pravu;
- (f) „informacije v zvezi s kazenskim pregonom“ pomenijo kakršne koli informacije ali podatke, ki jih hranijo pristojni organi za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona kaznivih dejanj, ali kakršne koli informacije ali podatke, ki jih hranijo javni organi ali zasebni subjekt za te namene in s katerimi lahko pristojni organi razpolagajo brez uporabe prisilnih ukrepov po nacionalnem pravu;
- (g) „informacije o bančnih računih“ pomenijo naslednje informacije v centraliziranih registrih bančnih računov:
 - (a) za stranko oziroma imetnika računa in katere koli osebe, ki delujejo v imenu stranke: podatki o imenu ter drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo nacionalne določbe za prenos člena 13(1)(a) Direktive (EU) 2015/849 v zvezi z identifikacijo stranke in preverjanjem njene identitete, ali edinstvena identifikacijska številka;
 - (b) za dejanskega lastnika stranke oziroma imetnika računa: podatki o imenu ter drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo nacionalne določbe za prenos člena 13(1)(b) Direktive (EU) 2015/849 v zvezi z identifikacijo dejanskega lastnika in preverjanjem njegove identitete, ali edinstvena identifikacijska številka;
 - (c) za banko ali plačilni račun: številka IBAN ter datum odprtja in zaprtja računa;
 - (d) za sef: podatki o imenu najemnika ter drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo nacionalne določbe za prenos člena 13(1) Direktive (EU) 2015/849 v zvezi z identifikacijo stranke in dejanskega lastnika ter preverjanjem njene oziroma njegove identitete, ali edinstvena identifikacijska številka in trajanje najema;

- (h) „pranje denarja“ pomeni ravnanje iz člena 3 Direktive (EU) 2018/XX¹³;
- (i) „povezana predhodna kazniva dejanja“ pomenijo kazniva dejanja iz člena 2 Direktive (EU) 2018/XX;
- (j) „financiranje terorizma“ pomeni ravnanje iz člena 11 Direktive (EU) 2017/541¹⁴;
- (k) „finančna analiza“ pomeni operativno in strateško analizo, ki jo izvede posamezna finančnoobveščevalna enota pri opravljanju svojih nalog v skladu z Direktivo (EU) 2015/849;
- (l) „huda kazniva dejanja“ pomenijo oblike kriminalitete s seznama v Prilogi I k Uredbi (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta.

Člen 3

Imenovanje pristojnih organov

1. Vsaka država članica izmed svojih organov, pristojnih za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, imenuje pristojne organe, ki so pooblaščen, da dostopajo do nacionalnih centraliziranih registrov bančnih računov, ki jih države članice vzpostavijo v skladu s členom 32a Direktive (EU) 2015/849, ter iščejo po njih. Ti vključujejo nacionalne enote Europolu in urade za odvzem premoženjske koristi.
2. Vsaka država članica izmed svojih organov, pristojnih za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, imenuje pristojne organe, ki so pooblaščen, da od finančnoobveščevalnih enot zahtevajo in prejemaajo finančne informacije ali finančno analizo. Ti vključujejo nacionalne enote Europolu.
3. Vsaka država članica uradno obvesti Komisijo o svojih imenovanih pristojnih organih v skladu z odstavkoma (1) in (2) do najpozneje [6 mesecev po datumu prenosa] ter Komisijo uradno obvesti o vseh spremembah imenovanj. Komisija objavi obvestila in vse njihove spremembe v *Uradnem listu Evropske unije*.

Poglavje II

DOSTOP PRISTOJNIH ORGANOV DO INFORMACIJ O BANČNIH RAČUNIH

Člen 4

Dostop pristojnih organov do informacij o bančnih računih ter iskanje po njih

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi, imenovani v skladu s členom 3(1), pooblaščen za neposreden in takojšen dostop do informacij o bančnih računih ter iskanje po njih, kadar je to potrebno za opravljanje njihovih nalog za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali preгона hudega kaznivega dejanja ali

¹³ Direktiva 2018/XX/EU o boju proti pranju denarja s kazenskopравnimi sredstvi (UL ...).

¹⁴ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

podpiranja kazenske preiskave v zvezi s hudim kaznivim dejanjem, vključno z identifikacijo, sledenjem in zamrznitvijo sredstev, povezanih s tako preiskavo.

2. Pristojni organi v skladu s to direktivo nimajo dostopa do dodatnih informacij, ki jih države članice lahko štejejo za bistvene in jih vključijo v centralizirane registre bančnih računov v skladu s členom 32a(4) Direktive 2018/XX/EU, ter jim iskanje po njih ni dovoljeno.

Člen 5

Pogoji dostopa in iskanja s strani pristojnih organov

1. Dostop do informacij o bančnih računih in iskanje po njih v skladu s členom 4 izvajajo samo osebe znotraj posameznega pristojnega organa, ki so bile izrecno imenovane in pooblašene za opravljanje teh nalog ter za vsak primer posebej.
2. Države članice zagotovijo, da so za dostopanje in iskanje s strani pristojnih organov omogočeni ukrepi tehnične in organizacijske podpore, ki zagotavljajo varstvo podatkov.

Člen 6

Spremljanje dostopa in iskanja s strani pristojnih organov

1. Države članice zagotovijo, da organi, ki upravljajo centralizirane registre bančnih računov, vodijo dnevnik vseh dostopov pristojnih organov do informacij o bančnih računih. Ti dnevniki vključujejo zlasti:
 - (a) sklic na nacionalno dokumentacijo;
 - (b) datum in čas poizvedbe ali iskanja;
 - (c) vrsto podatkov, uporabljenih za poizvedbo ali iskanje;
 - (d) rezultate poizvedbe ali iskanja;
 - (e) naziv organa, ki je imel vpogled v register;
 - (f) identifikatorje uradnika, ki je izvedel poizvedbo ali iskanje, in uradnika, ki je poizvedbo ali iskanje naročil.
2. Dnevnike redno preverjajo uradne osebe za varstvo podatkov centraliziranih registrov bančnih računov in pristojni nadzorni organ, ki se ustanovi v skladu s členom 41 Direktive (EU) 2016/680.
3. Dnevniki iz odstavka 1 se lahko uporabljajo izključno za spremljanje varstva podatkov, vključno s preverjanjem dopustnosti zahteve in zakonitosti obdelave podatkov, ter za zagotavljanje varnosti podatkov. Ti dnevniki se z ustreznimi ukrepi zaščitijo pred nepooblaščenim dostopom in izbrišejo pet let od nastanka, razen če so potrebni za že začete postopke spremljanja.

Poglavje III

IZMENJAVA PODATKOV MED PRISTOJNIMI ORGANI IN FINANČNOOBVEŠČEVALNIMI ENOTAMI TER MED FINANČNOOBVEŠČEVALNIMI ENOTAMI SAMIMI

Člen 7

Zahteve po informacijah, ki jih pristojni organi vložijo pri finančnoobveščevalnih enotah

1. Vsaka država članica v skladu z nacionalnimi procesnimi jamstvi zagotovi, da je njena nacionalna finančnoobveščevalna enota obvezana odgovoriti na zahteve po finančnih informacijah ali finančni analizi, ki jih vložijo njeni imenovani pristojni organi iz člena 3(2), če so te finančne informacije ali finančna analiza potrebne glede na posamezen primer za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon hudih kaznivih dejanj.
2. Pristojni organi države članice lahko finančne informacije in finančno analizo, ki jih prejmejo od finančnoobveščevalne enote, obdelujejo za posebne namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona hudih kaznivih dejanj, ki niso namenjeni, za katere se osebni podatki zbirajo v skladu s členom 4(2) Direktive (EU) 2016/680.

Člen 8

Zahteve po informacijah, ki jih finančnoobveščevalna enota vloži pri pristojnem organu

Vsaka država članica v skladu z nacionalnimi procesnimi jamstvi zagotovi, da so njeni imenovani pristojni nacionalni organi obvezani odgovoriti na zahteve po informacijah v zvezi s kazenskim pregonom, ki jih vloži nacionalna finančnoobveščevalna enota, če so informacije glede na posamezen primer potrebne za preprečevanje pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma ter boj proti njim.

Člen 9

Izmenjava informacij med finančnoobveščevalnimi enotami iz različnih držav članic

1. Vsaka država članica zagotovi, da je njeni finančnoobveščevalni enoti omogočeno izmenjevanje finančnih informacij ali finančne analize s katero koli finančnoobveščevalno enoto v Uniji, če so te finančne informacije ali finančna analiza potrebne za preprečevanje pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma ter boj proti njim.
2. Države članice zagotovijo, da finančnoobveščevalna enota v skladu z odstavkom 1 na zahtevo po izmenjavi finančnih informacij ali finančnih analiz odgovori takoj, ko je mogoče, v vsakem primeru pa najpozneje tri dni po prejetju zahteve. V izjemnih ustrezno utemeljenih primerih se lahko ta rok podaljša za največ 10 dni.

3. Države članice zagotovijo, da finančnoobveščevalna enota v skladu z odstavkom 1 v izjemnih in nujnih primerih ter z odstopanjem od odstavka 2 na zahtevo po izmenjavi finančnih informacij ali finančnih analiz, ki jih že poseduje in se nanašajo na posamezne preiskave v zvezi z dejanjem ali ravnanjem, ki se šteje za hudo kaznivo dejanje, informacije ali analizo zagotovi najpozneje v 24 urah po prejetju zahteve.
4. Države članice zagotovijo, da se zahteve, vložene v skladu s tem členom, ter odgovori nanje pošiljajo z uporabo namenskega varnega elektronskega komunikacijskega omrežja FIU.net ali njegovega naslednika. To omrežje zagotavlja varno komunikacijo in omogoča pisni zapis pod pogoji, ki omogočajo ugotovitev njegove pristnosti. V primeru tehnične okvare FIU.net se finančne informacije ali finančna analiza pošljejo s kakršnim koli ustreznim sredstvom, ki zagotavlja visoko raven varnosti podatkov.

POGLAVJE IV

EUROPOL

Člen 10

Dostop Europolu do informacij o bančnih računih ter izmenjave informacij med Europolom in finančnoobveščevalnimi enotami

1. Vsaka država članica zagotovi, da njena nacionalna enota Europolu odgovori na ustrezno utemeljene zahteve, povezane z informacijami o bančnih računih, ki jih vloži Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ustanovljena z Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: Europol), glede na posamezen primer v okviru svojih pristojnosti in za opravljanje svojih nalog.
2. Vsaka država članica zagotovi, da njena finančnoobveščevalna enota odgovori na ustrezno utemeljene zahteve, povezane s finančnimi informacijami in finančno analizo, ki jih vloži Europol prek nacionalne enote Europolu, v okviru svojih pristojnosti in za opravljanje svojih nalog.
3. Izmenjava informacij iz odstavkov 1 in 2 se izvaja elektronsko prek orodja SIENA in v skladu z Uredbo (EU) 2016/794. Jezik, v katerem se sestavi zahteva in se izmenjujejo informacije, je jezik, ki se uporablja za orodje SIENA.

Člen 11

Zahteve glede varstva podatkov

1. Obdelavo osebnih podatkov, povezanih z informacijami o bančnih računih, finančnimi informacijami in finančno analizo iz člena 10(1) in (2), izvajajo le osebe znotraj Europolu, ki so bile za izvajanje teh nalog posebej imenovane in pooblašene.
2. Europol obvesti pooblašeno osebo za varstvo podatkov, imenovano v skladu s členom 41 Uredbe (EU) 2016/794, o vsaki izmenjavi informacij v skladu s členom 10 te direktive.

Poglavje V

DODATNE DOLOČBE V ZVEZI Z OBDELAVO OSEBNIH PODATKOV

Člen 12

Področje uporabe

To poglavje se uporablja samo za imenovane pristojne organe in finančnoobveščevalne enote pri izmenjavi informacij v skladu s poglavjem III ter pri izmenjavi finančnih informacij in finančne analize, ki vključuje nacionalne enote Europol v skladu s poglavjem IV.

Člen 13

Obdelava občutljivih podatkov

1. Obdelava informacij, ki razkrivajo raso ali etnično poreklo osebe, politična mnenja, verska ali filozofska prepričanja, članstvo v sindikatu, zdravstveno stanje, spolno življenje ali spolno usmerjenost, je dovoljena le, kolikor je nujno potrebna in tehtna v posameznem primeru.
2. Do podatkov iz odstavka 1 lahko dostopajo in jih obdelujejo le osebe, ki so bile posebej pooblašene za to ter delujejo po navodilih pooblašene osebe za varstvo podatkov.

Člen 14

Evidence zahtev po informacijah

Države članice zagotovijo, da organi, ki zahtevajo informacije, ter organi, ki odgovarjajo na takšne zahteve, vodijo evidence v zvezi z zahtevami po informacijah v skladu s to direktivo. Te evidence vsebujejo vsaj naslednje informacije:

- (a) naziv in kontaktne podatke organizacije ter člana osebja, ki informacije zahteva;
- (b) sklic na nacionalno zadevo, v zvezi s katero se zahtevajo informacije;
- (c) zahteve v skladu s to direktivo in ukrepe za njihovo izvedbo.

Evidence se hranijo pet let in se uporabljajo izključno za namene preverjanja zakonitosti obdelave osebnih podatkov. Zadevni organi dajo na zahtevo vse evidence na razpolago nacionalnemu nadzornemu organu.

Člen 15

Omejitve pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki

Države članice sprejmejo zakonodajne ukrepe, s katerimi v celoti ali deloma omejijo pravico dostopa posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do osebnih podatkov, ki se nanj nanašajo in se obdelujejo v skladu s to direktivo:

- (a) da bi finančnoobveščevalni enoti ali pristojnemu nacionalnemu organu omogočile pravilno izpolnjevanje njegovih nalog za namene te direktive;

- (b) da bi se izognili oviranju uradnih ali sodnih poizvedb, analiz, preiskav ali postopkov za namene te direktive in da bi zagotovili, da ni ogroženo preprečevanje, preiskovanje in odkrivanje pranja denarja, financiranja terorizma ali drugih hudih kaznivih dejanj.

Poglavje VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 16

Spremljanje

1. Države članice pregledujejo učinkovitost svojih sistemov za boj proti hudim kaznivim dejanjem z zbiranjem celovitih statističnih podatkov.
2. Komisija najpozneje do [6 mesecev po začetku veljavnosti] oblikuje podroben program spremljanja učinkov, rezultatov in vplivov te direktive.

V programu spremljanja se določijo načini in časovni intervali za zbiranje podatkov in drugih potrebnih dokazov. Določa ukrepe, ki jih sprejmejo Komisija in države članice, za zbiranje in analizo podatkov ter drugih dokazov.

Države članice Komisiji predložijo podatke in druge dokaze, ki so potrebni za spremljanje.
3. V vsakem primeru statistični podatki iz odstavka 1 vsebujejo naslednje informacije:
 - (a) število poizvedb, ki so jih opravili imenovani pristojni organi v skladu s členom 4;
 - (b) podatke o obsegu zahtev, ki jih je vložil vsak organ v okviru te direktive, podatke o ukrepanju na podlagi teh zahtev, število preiskovanih zadev, število preganjanih oseb in število oseb, obsojenih hudega kaznivega dejanja, če so te informacije na voljo;
 - (c) podatke o času, v katerem organ odgovori na zahtevo po njenem prejetju;
 - (d) če so na voljo, podatke o stroških za človeške vire ali stroške virov IT, ki so namenjeni za domače in čezmejne zahteve v okviru te direktive.
4. Države članice organizirajo pripravo in zbiranje statističnih podatkov iz odstavka 3 in te podatke Komisiji pošiljajo na letni osnovi.

Člen 17

Razmerje do drugih aktov

1. Države članice lahko še naprej uporabljajo dvostranske ali večstranske sporazume ali dogovore o izmenjavi informacij med pristojnimi organi, ki so jih sklenile med seboj in ki so veljavni na dan začetka veljavnosti te direktive, če so taki sporazumi ali dogovori združljivi s to direktivo.
2. Ta direktiva ne posega v nobene obveznosti in zaveze držav članic oziroma Unije iz dvostranskih ali večstranskih sporazumov s tretjimi državami.

Člen 18

Vrednotenje

1. Komisija najpozneje do [OJ please insert date: three years after the date of transposition of this Directive] in nato vsaka tri leta pripravi poročilo o izvajanju te direktive ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilo se objavi.
2. Komisija ne prej kot šest let po datumu prenosa te direktive ovrednoti to direktivo in pripravi poročilo o glavnih ugotovitvah Evropskemu parlamentu in Svetu. Vrednotenje se izvede v skladu s smernicami Komisije za boljšo pripravo zakonodaje. V poročilo je vključena tudi ocena spoštovanja temeljnih pravic in načel, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.
3. Države članice za namene odstavkov 1 in 2 Komisiji predložijo vse potrebne informacije za pripravo poročil. Komisija upošteva statistične podatke, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 16, ter od držav članic in nadzornih organov zahteva dodatne informacije.

Člen 19

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do XXYX [26 mesecev po dnevu začetka veljavnosti Direktive (EU) (...)/2018: OJ please insert number of Directive amending Directive (EU) 2015/849]. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 20

Razveljavitev Sklepa Sveta 2000/642/PNZ

Sklep 2000/642/PNZ se razveljavi z učinkom od [datuma prenosa te direktive].

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 22

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik